

[Christmas Møller.]

havde Forstand paa, og hvad jeg ikke havde Forstand paa, maa jeg have Lov at sige, at jeg tror, det vilde være fornuftigt, om han vilde tænke paa, at jo større man bliver, navnlig naar man kommer op i Højden, des mindre skal man vise det udadtil; det kan dog gaa saa galt, at det bryder sammen, ogsaa for den højtærede Finansminister. Overfor det, jeg havde sagt til den højtærede Finansminister angaaende Finanslovens Tal, Balance og Statsregnskab, vilde den højtærede Finansminister virkelig hævde, at naar man var kommet bort fra den voldsomme Forskel paa 200—300 Mill. Kr., som Finanslovens Balance udviste i Forhold til Statsregnskabet, skyldtes det hans Virke, medens enhver kan sige sig selv, at det skyldes de ændrede økonomiske Forhold, fra Konjunktursvingningerne, fra ustabile Forhold til stabile, og hvis den højtærede Finansminister vil se tilbage paa Finanslove og Regnskaber fra før Verdenskrigen, vil han se, at den Difference, der er mellem Finanslovene fra 1912—13 og 1913—14 og de Statsregnskaber, som er aflagt for de paagældende Aar, drejer sig om en halv Snøs Millioner Kroner, og oven i Købet er Forholdet dette for det andet Aars Vedkommende, at de Skattelove, som traadte i Kraft den 8. Juni 1912, maa have haft en saadan Karakter, at de først paa Tillægsbevillingsloven har kunnet give sig Udtryk paa Regnskabet. Man vil altsaa se, at før 1914, før de ustabile Forhold, var der aldeles ikke det Misforhold, som den højtærede Finansminister praler med, at *han* har ændret. Da var Forholdene noget lignende som nu, ganske simpelt af den Grund, at de økonomiske Forhold i Landet den Gang var stabile, saaledes som de ogsaa til en vis Grad er det nu.

Dernæst kom den højtærede Finansminister med nogle Bemærkninger henvendt til mig angaaende Lovgivning paa Finansloven, som viste, at enten havde den højtærede Finansminister overhovedet ikke læst eller hørt, hvad jeg har sagt, eller ogsaa er den højtærede Minister i Besiddelse af en meget fri Fantasi. Jeg har, baade første og anden Gang jeg havde Ordet, givet Udtryk for en Modstand mod Lovgivning paa Finansloven, men i øvrigt sagt: Det, der er det centrale i dette Spørgsmaal, er, at man lovgiver paa en saadan Maade, at man derved tvinger et Mindretal i dette høje Ting eller et Flertal i det andet høje Ting ved paa Finansloven at lovgive, hvor man ifølge Grundloven skal gaa den almindelige Vej, de tre Behandlinger i begge

Ting o. s. v. Det er dette, jeg har givet Udtryk for, og den højtærede Finansminister vil jo, om han kender vor politiske Historie — Finansministeren og Ministrene i det hele taget er jo saa interesserede i sligt —, vide, at Konservatismen angaaende en anden Anmærkning, som Konservatismen var imod overfor Ministeriet Klaus Berntsen og overfor det nuværende ærede Medlem Hr. N. Neergaard som Finansminister i dette Ministerium, indtog en Holding svarende til Modstanden mod Lovgivning paa Finansloven og krævede Anvendelse af den almindelige Lovgivnings Vej, naar Enighed ikke var til Stede. Saa siger den højtærede Finansminister, at det var altsaa noget nyt. Dertil er at sige, at det er fuldkommen urigtigt, Ord til andet, hvad Finansministeren har refereret om min Stilling. Men, siger den højtærede Finansminister videre, det er kun med Hensyn til de militære Paragraffer, at Konservatismen indtager den Stilling. Lige saa urigtigt som det andet! Hvordan var det, den højtærede Socialminister benævnte sligt? Det var vist: Sandhedens polære Modsætning. Jeg havde udtrykkelig sagt, at man ikke vilde bære sig ad paa slig Maade overfor de sociale Love og overfor andre Spørgsmaal, f. Eks. med Hensyn til Anskaffelse af Materiel. Den højtærede Finansminister vilde bestride, at der var lovgivet paa Finansloven med Hensyn til de militære Bevillinger for en halv Snøs Millioner Kroner. Jeg sagde ham, allerede anden Gang jeg havde Ordet, at dette Tal havde jeg fra den højtærede Forsvarsminister, idet Forsvarsministeren har tiltraadt de Betragtninger, som ogsaa var den tidligere Forsvarsministers: at omkring 50 Mill. Kr. skulde der til, for at Forsvarslovene af 1922 fuldt ud kunde træde i Kraft, og derfor maa den højtærede Minister lade staa fast, at den ærlige Finanslov, han roser sig af, er et overordentlig uærligt Billede af Lovene her i Landet.

Jeg skal da slutte med at sige, at virkelig Besked om, hvordan Fremtiden vil forme sig politisk, har vi endnu ikke faaet — vi vil, som jeg allerede har sagt, faa den, efterhaanden som Forslagene kommer. Men denne Finanslovbehandling har efter min Opfattelse paa adskillige Omraader — paa Militærpolitikens Omraade, saaledes som Sommerens Begivenheder ogsaa har gjort det, paa den økonomiske Politikens Omraade med Hensyn til, hvad der skulde gøres angaaende Lønningerne, og paa den sociale Lovgivnings Omraade — vist, at de nuværende Ministre er bange for deres egen